

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119324650
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119324650.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Martiny Mochnáčovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti žalovanej: T. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX, o zaplatenie sumy 4.336,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 11Csp/44/2019-162 zo dňa 21. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 11Csp/44/2019-162 zo dňa 21. mája 2020 vo výroku II. , ktorým súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol a vo výroku III. o trovách konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku I., zostáva rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 11Csp/44/2019-162 zo dňa 21. mája 2020 **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 3.247,28 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.500,00 Eur od 22.05.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, o ktorej výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.336,70 Eur (pozostávajúcu z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.500,00 Eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.484,72 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 230,43 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 121,55 Eur) spolu s úrokom z omeškania a náhrady trov konania.
3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že právna predchodkyňa žalobkyne (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvorila so žalovanou dňa 16.02.2016 Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej právna predchodkyňa žalobcu v postavení veriteľa poskytla žalovanej v postavení dlžníka úver vo výške 2.500,00 Eur pri fixnej úrokovej sadzbe 19,90 %, RPMN 30,33 % a priemernej RPMN 17,18 %, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 48 mesačných splátkach po 86,91 Eur splatných v 10. deň v kalendárnom mesiaci, s termínom prvej splátky dňa 10.04.2016 a termínom poslednej splátky dňa 10.03.2020. Zmluvné strany sa zároveň dohodli na poplatku za poistenie úveru vo výške 9,31 Eur mesačne. Predmetný zmluvný vzťah vyhodnotil konajúci súd ako spotrebiteľský, čo v konaní ani nebolo sporné. Listom zo dňa 23.11.2016 právna predchodkyňa žalobcu oznámila žalovanej, že predmetný úver zosplatnila ku dňu 22.11.2016 a vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.047,10 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa zo dňa 21.05.2018 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku voči žalovanej na aktuálne žalobkyňu.
4. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne v časti uplatnenej istiny úveru vo výške 2.500,00 Eur, keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaná neuhradila ani časť svojho záväzku, právnej predchodkyňi žalobkyne vzniklo právo na zosplatenie úveru a žalovaná v konaní zostala nečinná, t.j. netvrdila a ani

nepreukázala, že by žalujúcej sporovej strane istinu úveru uhradila. Spolu s istinou priznal súd žalobkyni voči žalovanej aj riadne dojednané úroky z úveru, avšak len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t.j. vo výške 395,30 Eur. Vychádzal z úvahy, podľa ktorej v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nastáva stav, kedy dlžník nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto využívať, a teda nie je dôvod na to, aby inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom až do času konečnej splatnosti úveru. Vo zvyšnej časti žalobu, ktorou si žalobkyňa uplatnila voči žalovanej nárok na úroky z úveru, súd zamietol. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019 a v ňom uvádzané závery z rozhodnutí Súdneho dvora vo veciach C-96/16 a C-94/1, pričom dospel k záveru, že z vyššie uvedeného nevyplýva, že rozhodnutie súdu o nepriznaní úrokov z úveru po zosplatnení úveru je v rozpore so Smernicou 93/13. Spolu s istinou úveru tak súd okrem čiastočné priznania úrokov z úveru priznal žalobcovi voči žalovanej aj dojednané poplatky vo výške 46,70 Eur, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 75,00 Eur. Žalujúcej sporovej strane súd priznal aj zákonné úroky z omeškania, keďže žalovaná bola v omeškani už s prvou splátkou, a to vo výške 11,56 Eur d 10.12.2016, vo výške 218,87 Eur do 21.05.2018 ako aj úrok z omeškania zo sumy 2.500,00 Eur od 22.05.2018 do zaplatenia.

5. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP na základe zisteného pomeru úspechu sporových strán v konaní tak, že priznal žalobkyni nárok na ich náhradu v rozsahu jeho čistého úspechu v konaní, t.j. v rozsahu 50 %.

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zmeny vo výroku II. tak, že odvolací súd žalobe vyhovie; alternatívne sa domáhal jeho zrušenia v odvolaní napadnutej časti a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolateľka sa nestotožnila s právnym záverom okresného súdu o tom, že jej neprináleží nárok na zaplatenie riadneho úroku zo splátok úveru splatných po zosplatnení úveru. Podľa jej názoru má veriteľ nárok na riadne úroky aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Túto skutočnosť možno odvodiť z ustanovení § 503, § 505 a § 506 Občianskeho zákonníka. Okresný súd svojím postupom neprímerane a nezákonne ochránil neplatiaceho dlžníka, čím žalobkyňu pripravil o ušlý zisk, ktorý mu patrí aj v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ak zosplatnením úveru dlžník získa nedôvodnú výhodu v tom, že nie je povinný platiť zmluvný úrok, hoci táto skutočnosť je následkom protiprávneho konania dlžníka, jedná sa o rozpor s právnou zásadou, na základe ktorej nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Veriteľ síce zosplatnením úveru získava právo disponovať celou sumou požičaných peňazí, avšak neodpadá jeho obmedzenie práva na dispozíciu s istinou úveru, ku ktorému dôjde až celkovým splatením úveru. Na podporu svojich tvrdení odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/219/2019 zo dňa 10.03.2020 a rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/135/2018 zo dňa 12.07.2019.

8. Žalovaná, ktorej bolo odvolanie žalobcu doručené na základe fikcie doručenia dňa 23.07.2020 procesne nijakým spôsobom nereagovala.

9. Ďalšie podania strán sporu v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Odvolací súd v súvislosti s právnou otázkou týkajúcou sa žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov po zosplatnení úveru uvádza odkazuje na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, v zmysle ktorého otázka (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, je predmetom dlhodobej diskusie odbornej verejnosti, nakoľko jednoznačné legislatívne riešenie, ktoré by sa výslovne k problematike vyjadrilo, absentuje. Z rozhodovacej praxe odvolacích súdov pretrváva nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru.

12. Nesúlad v nastolenej problematike sa pretavil do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov SR, v rámci ktorých určitá skupina súdnych rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatnení úveru nepripúšťa a priznáva len úroky z omeškania (napr. rozsudky Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/129/2018, sp. zn. 4Co/86/2019, Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co 51/2019, sp. zn. 24Co/769/2015 a iné), ďalšia skupina kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru pripúšťa (napr. rozsudky Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/297/2017, Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/116/2018) a napokon existuje aj tretia skupina súdnych rozhodnutí, v rámci ktorej súdy pripúšťajú kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil (napr. rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co 120/2019, Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co 168/2018).

13. Aktuálne vzniknutý nesúlad rozhodovacej činnosti všeobecných súdov SR v otázke (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy riešil jednotlivými rozhodnutiami (nie rozhodnutím Veľkého senátu) aj Najvyšší súd SR, ktorý v uznesení sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019 len v závere naznačil a následne v rozhodnutiach sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 8Cdo 118/2020 zo dňa 26.08.2020 či sp. zn. 8Cdo 147/2020 zo dňa 26.08.2020 dospel k záveru o tom, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

14. Vo všeobecnosti posledné tri označené rozhodnutia vychádzali zo stavu, keď „z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods.2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

15. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

16. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania.

17. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanja, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

18. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

19. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednanja, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z

tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

20. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody“ (bližšie pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020).

21. Prejednávaná právna otázka nebola síce vyjadrená v stanoviskách alebo rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktorými sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, aktuálne sa však jedná o pomerne zjednotenú rozhodovaciu prax jednej z najvyšších súdnych autorít, keď odvolaciemu súdu zároveň nie sú známe iné aktuálne rozhodnutia dovolacieho súdu, vyjadrujúce odlišné právne stanovisko prejednáwanej problematiky.

22. Keďže sa jedná o zmenu okolností podstatných pre pôsobenie právnej normy dotvorenej judikatúrou, podľa názoru odvolacieho súdu bol poskytnutý dostatočný základ pre zmenu právneho názoru vnútroštátnych súdov, vrátane odvolacieho súdu, ktorý doposiaľ judikoval, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

23. So zreteľom na uvedené závery, právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého nemožno veriteľovi poskytnúť plnenie uplatnené ako zmluvné úroky po zosplatnení úveru, už nebolo možné považovať za správny.

24. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd vyhodnotil odvolaciu argumentáciu žalobcu ako dôvodnú, prikláňajúc sa k právnemu záveru o tom, že veriteľovi v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 písm. c) CSP a zároveň podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvomi procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania vo vzťahu k časti nároku žalobcu uplatnenému žalobou na zmluvne dohodnuté úroky po zosplatnení úveru a vyporiada sa s prípadnými ďalšími návrhmi strán na doplnenie dokazovania, opätovne posúdi túto časť nároku uplatneného žalobou a meritorne o nej rozhodne, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP).

27. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), ktoré tiež náležite s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia aj odôvodní.

28. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (výrok I.) zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

29. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).